

Toni Zweifel: Staloženost i briga za druge

Tonijeva uobičajena obzirnost prema drugima navela ga je da čini stvari koje su bile donekle izvanredne, kao što pokazuje događaj jednog dana na glavnom kolodvoru u Zürichu.

5.03.2024.

Zima, 1984-85. Nakon stručnog sastanka u sjedištu Zaklade Limmat u Zürichu, Toni Zweifel dovezao je Michela Baronija, Francuza, na

glavni kolodvor. Putem su se našli u manjoj prometnoj gužvi i postajalo je sve izglednije da neće stići na stanicu prije vlaka za Pariz. Na kraju je Toni pustio svog gosta van, uputivši ga da ide prečacem. Činilo se uzaludnim: Baroni je stigao s dvije minute zakašnjenja. Međutim, na svoje iznenadenje, kad je stigao na peron, zatekao je vlak kako čeka i Tonija pokraj njega. Toni je automobilom stigao na vrijeme i uvjerio je konduktora da odgodi polazak vlaka za Baroni. „Kao što vidite", rekao je smiješći se, „u Švicarskoj smo spremni učiniti sve za Francuza; čak ćemo dopustiti da nam vlakovi kasne!"

Ova je anegdota tipična za Tonija: bio je pametan i proaktiv u brizi za druge. Naučio je od svetog Josemarije da ljubav prema drugima uključuje više od organizacijskih ili finansijskih doprinosova

humanitarnim projektima; uključuje prožimanje osobnih odnosa.

Ljudi su se osjećali ugodno s Tonijem. Uvijek je bio spremан за razgovor, preuzimanje kućanskih poslova ili pomoć u rješavanju konkretnih problema. Bio je na raspolaganju drugima, brinуći se za brojne svakodnevne poslove i poteškoće. Kako bi sve uspio, Toni je pažljivo planirao svoje vrijeme, prilagođavajući svoj raspored svim neočekivanim događajima. Ali sve je to radio s vrlo dobrom raspoloženjem.

Bio je posebno nježan prema svojoj majci. Kasnije je u životu patila od depresije i često je od njega tražila moralnu podršku. Toni joj se posvećivao u dugim telefonskim razgovorima i danima koje je izdvajao kako bi je posjetio, bio s njom i bodrio je.

Kao i svi u kontaktu s drugim ljudima, kako kod kuće tako i na poslu, Toni se susreo s tuđim manama i ograničenjima. Pristupao im je s velikim razumijevanjem i strpljenjem. Kako bi izbjegao negativnost, svjesno se usredotočio na pozitivne osobine svake osobe i iskreno im se divio. Ponekad je čak zapisao te karakteristike i razmišljao o njima u molitvi. To ga nije spriječilo da ukaže na nečije propuste kada je to bilo objektivno i na vrijeme, ali je ispravke uvijek iznosio simpatično i bez predavanja.

Zauzvrat je dopustio da ga se ispravi. U početku je bio prezahtjevan u pogledu upravljanja vremenom. Stoga je, čim je rano poslijepodne popio kavu, izjurio iz kuće u ured. Jednog dana netko je istaknuo da to kod ostalih izaziva nelagodu i pomalo napetost. Od tada je promijenio naviku: neko vrijeme je ostao kod kuće, dovršavajući

nekoliko zadataka prije nego što se mirno vratio u svoj ured.

Reagirao je milosrđem kada se prema njemu postupalo nepravedno. To je posebno došlo do izražaja kada je trebao realizirati svoj projekt izgradnje međunarodnog kongresnog centra. Na kraju je izbila žestoka medijska polemika koja je trajala mnogo mjeseci, uz poniženja i lažne priče u tisku, što je na kraju spriječilo završetak projekta. Njegov višegodišnji konstruktivni rad u najboljim namjerama, propao je. No, za sve to vrijeme nije dao nijedan ogorčen ili omalovažavajući komentar, čak ni u četiri oka.

Ukratko, kršćanska je vjera učinila Tonija staloženom osobom: dobro raspoloženom, obzirnom, spremnom pomoći, koja ulijeva povjerenje. Ideal ljubavi prema bližnjemu postao je konkretna stvarnost njegova života.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/toni-zweifel-stalozenost-i-
briga-za-druge/](https://opusdei.org/hr-hr/article/toni-zweifel-stalozenost-i-briga-za-druge/) (7.07.2025.)